

IGNACY KAJZER (1908-1974)



Urodził się 31 stycznia 1908 roku w Luboni koło Ponieca. Był synem Jana i Marii z domu Nawrocik. Miał dwóch braci - Jana i Franciszka oraz siostrę Stanisławę. Rodzice byli pracownikami majątku Morawskich w Luboni. Tu ukończył szkołę powszechną i wyuczył się zawodu kołodzieja. Czynną służbę wojskową odbywał w latach 1928-1930 w Lesznie. Po jej ukończeniu zawarł związek małżeński ze Stanisławą Wader. W rodzinie tej w roku 1935 urodził się syn Edmund.

W sierpniu 1939 roku został zmobilizowany do 5. batalionu Korpusu Ochrony Pogranicza, który miał ochraniać granicę wschodnią. We wrześniu 1939 roku wzięty do niewoli radzieckiej i wysłany w głąb Rosji. Przez dłuższy czas przebywał w obozie w Starobielsku. Po ogłoszeniu amnestii dostał się do tworzących się oddziałów gen. Władysława Andersa. Przybył do zgrupowania tworzącego się w pobliżu miasta Samarkandy.

Z II Korpusem Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie przeszedł cały szlak bojowy. Był żołnierzem 5. batalionu łączności 5. Karpackiej Dywizji Piechoty. Do kraju powrócił w 1948 roku. Zamieszkał w rodzinnej wsi. Podjął pracę w firmie budowlanej w Lesznie. W 1955 roku przeniósł się do Ponieca. Po przejściu na emeryturę zajmował się gospodarstwem rodzinnym.

Zmarł 26 września 1974 roku. Pochowany jest na cmentarzu parafialnym w Poniecu.

Odznaczony był m.in. Krzyżem Pamiątkowym Monte Cassino, Medalem Wojska, Gwiazdą za Wojnę 1939-1945, Gwiazdą Italii, Odznaką Pamiątkową 5 Karpackiej Dywizji Piechoty.